

En el ventre del Lleó

JOSEP CAMPMAJÓ > Text

PEP IGLÉSIAS > Fotografia

El Mercat Municipal d'Abastaments és un exiliat de pedra, tossut i pacient. Abans de convertir-se en el Mercat del Lleó, la venda ambulante de productes frescos va anar rebent empentes cap a fora de la ciutat vella. De la plaça de les Cols a l'Areny. Del fangam de l'Onyar al passeig ombrívol de la riba oest, la que resseguia l'antiga façana del convent de Sant Francesc de Paula. Passant per espais somiats. Somiats i dibuixats, com el de l'arquitecte Joaquim Maggioni. Dibuixats i expurgats pel Ministerio de Gobernación d'Espanya, quan va considerar que era un pla perillós. El projecte de la caixa de bombons de Maggioni, de

l'any 1929, preveia un edifici modernista, de ciment, vidre, ferro i rajola, aixecat sobre una plataforma damunt l'Onyar. Amb quatre façanes, amb quatre portes monumentals, amb quatre cossos principals lligats per una cúpula de vidre. Se'n van començar a ancorar els fonaments a la llera del riu. Trenta-cinc anys més tard, aquests suports de formigó en desús es van servir per a un projecte que va unir irremeiablement les Girones escombrades per les riuades: la plaça de Catalunya.

Un cop acabada la guerra civil, quan els guanyadors van haver de refer la ciutat, la gana i l'estraperlo van exigir que la municipalitat garantís els mitjans de subsistència mínims per als ciutadans. El projecte Maggioni era molt més costós que la barata mà esclava formada pels batallons de soldats perdedors. La ciutat creixia a ritme constant i fagocitava els espais que la modernitat estava deixant inútils.

El mercat municipal d'abastaments.

Allà on des de l'any 1654 hi havia hagut el baluard de Sant Francesc de Paula, adjacent a l'antic monestir del qual va prendre el nom, a partir de l'any 1836 s'hi va bastir un complex militar. Aquest camp de Mart incloïa una caserna de cavalleria, una d'artilleria i un monument que l'any 1910 es va aixecar per tal de «perpetuar el recuerdo de los memorables sitios que sufrió esta inmortal ciudad en los años 1808 y 1809 [...]».

En quedar obsolet l'ús militar de l'àrea i evidenciada la impossibilitat de reformar les antigues casernes, es va decidir construir un edifici funcional, quadrat, asèptic, afecte al règim i amb aspiracions centralistes on soplujar els *paradistes* dels mercats dispersos per la ciutat.

El Mercado Municipal de Abastos va passar a ser conegut pels gironins, immediatament després de la seva

inauguració l'any 1946, com el *Mercat del Lleó*. La bestiola amb pell de pedra a la qual va segrestar el nom, tot i que dóna l'esquena a l'edifici i a la ciutat, garanteix des de dalt de la seva columna centenària que el mercat segueixi abastint els constants gironins.

D'aquell passeig ombrívol sota el qual feinejaven els austers frares franciscans i aprenien a matar els foscós militars monàrquics, només en resta un plàtan tossut i pacient. Rebel. Valent. Robust. Tot i que ara les seves branques, més que ombrejar les lletanies dels germans del de Paula, escolten les pregàries fenícies de pagesos, venedors i clients... i algun anarquista en actitud de protesta.

I és que el pas de les vides modela i transforma, fins i tot, les arquitectures de l'esperit.